

en Del er lønnet med Sportler, forholdes efter de hidtil gældende Regler med Hensyn til Rendelsens Fordeling. Hvor der paa Landet endnu findes Politimestre, der lønnes paa fornaevnte Maade, har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler om Afkortning af Infantasjonspenge.

Udkomsten skrives paa stemplet Papir

for Næringsbrug af 1ste Klasse til Takst 24 Kroner,

— do. — 2den — 12

— do. — 3dje — 6

— do. — 4de — 3

Naar nogen, efter at have nedlagt en i Henhold til tidligere erhvervet Udkomst udøvet Næring, ønsker Udkomst paa Udøvelsen af anden Næring i samme Næringskreds, vil der i Rendelse og Stempelgebyr være at afforte, hvad han for den tidligere Udkomst maatte have betalt. Det gør i saa Henseende ingen Forandring, om han i Mellemtiden maatte have udøvet en Næring, for hvilken lavere Rendelse og Stempelgebyr end for den først udøvede Næring vare foreskrevne.

§ 10.

Enken har Ret til at fortsætte Mandens Næringsdrift. Samme Ret tilkommer den Hustru, hvis Mand er bortdømt.

III. Næringsrettens Indhold.

A. Almindelige Bestemmelser.

§ 11.

Udkomsten meddeles paa Udøvelsen af en bestemt Næring. Med de i denne eller andre Love fastsatte Undtagelser er der intet til Hinder for, at nogen erhverver Udkomst til samtidig at drive flere Næringer i samme eller anden Næringskreds; men han maa da for hver Udkomst erlægge den for samme foreskrevne Rendelse og det tilhørende Stempelgebyr, jfr. § 9, sidste Stykke.

§ 12.

Udkomsten berettiger med de i §§ 30, 32, 37 og 39 nævnte Undtagelser til Nedsættelse paa hvilket som helst Sted, henholdsvis paa vedkommende Købstads eller Handelspladses Grund eller Jord eller i vedkommende Kretsreds, for saa vidt Næringsudøvelse ikke ved Udkomsten er knyttet til et bestemt Sted.

Paa Landet paaligger det derhos den næringsdrivende, forinden han begynder at udøve Næringen, at anmeldte for Politimesteren, hvor han vil nedsætte sig. Ved senere Flytning inden for Kretsredens Område maa lignende Anmeldelse ske. Om Anmeldelserne giver Politimesteren Næringsbeviset fornøden Paategning.

§ 13.

Den Afstand fra en Købstad, inden for hvilken det er forbudt at udøve visse Næringer, jfr. §§ 30, 32, 37 og 39, beregnes i lige Linie fra Købstadens Afsektorv. Har Købstaden intet enkelt bestemt Afsektorv, fastsætter Overøvrigheden det Punkt, hvorfra Afstanden skal regnes.

Er der mellem Købstaden og det Sted paa Landet, hvor vedkommende næringsdrivende agter at nedsætte sig, et Band af mindst 1000 Alens Bredde, kommer Forbudsbestemmelsen kun til Anvendelse, naar Afstanden mellem Købstaden og det paagældende